

वेनाजसंक्रान्तिनोऽन प्राहृष्टं वरेत । अग्निनादौ सद्य-
द्रेषं नजलञ्च हयं हयम् । कक्षपर्वततोरेषु एकैकं पर-
कीर्तितम् । ”) “अवासातिविशालासु ज्येष्ठे मासि
निरभ्यता । तास्तेव आवणे मास्यदं वर्धति, वर्धति ।”
अथ आषाढ-जलम् । “आषाढां पौर्णमास्यां सुरपति-
ककुभं वातं वातः, सुहृदिः, शल्यध्वंसं प्रकुप्याद्दहनदिशि
गते, मन्दहृदयेन । शैर्वातां शल्यहानि, रंज-
दिशि जलं, वायुना वायुकोपः, कोपेयां शल्यपक्षां
प्रघटति नियतं मेदिनी, शल्यभीषे । आषाढस्य सिते
पक्षे नवम्यां यदि वर्धति । वर्षास्तेव तदा देवस्तलाहृष्टौ
कुतो जलम् । शुक्लाषादीनवम्यासदयार्गिरतटीर्नर्मलत्वं
प्रयाति स्त्रोत्रं कालं विधत्ते खरतरक्रिणो मण्डला
कारमलम् । जीमूतैर्वहितोऽसौ यदि भवति रविर्गन्ध-
मानेऽस्तगैले तावत् पर्यन्तमेव प्रघटति जलदो यावदक्षं
तुलायाः ।”

अथ आवणलजलम् । “रोहिण्यां आवणे मासि
यदि वर्धति वासवः । तदा हृदिर्भवेत्तावद्वावसो-
त्तिवते हरिः । कर्कटे रोहिणीपक्षे यदि हृदिर्न
जायते । तदा पराशरः प्राहृष्टा वा कौस्य का
गतिः । आवणे मासि रोहिण्यां न भवेद्द्वयं यदि ।
विफलारम्भसंज्ञेतास्तदा स्युः क्षिप्रतयः ।”

अथ भाद्रपदजलम् । सिंहे च भौमशरे च पर्वफल्गुनि
जलसके । व्यतीपाते च नन्दायां तुलायां वर्षेष्ट्रविः ।”
अथ सद्यहृष्टिजलम् । जलहस्तो जलस्यो वा विकटे
ऽथ जलस्य वा । इहा पृच्छति हृष्टिर्धे हृष्टिः संजायते
ऽचिरात् । अक्षयादक्षमादाय अतिष्ठि पिपलिका ।
भेकः शब्दायतेऽकक्षात्तदा हृष्टिर्भवेदुधुवम् । विजाला
नकुलाः सर्पा ये चान्ये वा विशेषाः । धावन्ति शरभा
मत्ताः सद्यो हृष्टिर्भवेदुधुवम् । कुर्वन्ति बालका मार्गे
धूलीभिः सेतुवन्तम् । मयूराश्चैव नृत्यन्ति सद्यो हृष्टिः
प्रजायते । अवातवातदुष्टानां नष्टामङ्गव्यथा यदि ।
हृत्वाद्यारोक्षणघातेः सद्यो वर्षणलजलम् । पक्षयोः शोषणं
रौद्रे खगानामप्युचारिणाम् । भिक्षुरवकाकाशे
सद्यो हृष्टिः प्रजायते ।”

अथ यकश्वशरे हृष्टिजलम् । “चलत्कृत्कारके
हृष्टिर्भुवा हृष्टिः श्वशरे । वारिपूर्णं मर्त्री कृत्वा
पश्चात् सञ्चरते शुभः । यहाणासद्ये चाको तथा वक्रा-
तिचारयोः । प्रायो वर्षन्ति जलदा नृपाणादद्यान्नेऽपि

च । चित्रामध्यगते जीवे भिक्षुभासुनिव ज्ञेयम् ।
ततः स्त्री समासाद्य मन्त्रायाम् विवृणुति । प्रायेणो-
पचिताम्बुवान् स्वातिरेकाऽप्यपोहति । अवणे अनितं
वर्षं रेवत्याञ्च विवृणुति ।”

अथ अनाहृष्टिजलम् । “श्वे च वैष्णवे हस्तो मूले शक्रो
चरन् कुजः । सद्यः करोत्यनाहृष्टं क्षतिकामु मवाप्तु च ।
कजपृष्ठगतो भानुर्भातुपृष्ठगतः कुजः । सूर्याश्च च युतो
भौमः समुद्रमप्यशोषयेत् । सद्यो निजलवेदृष्टं चित्रा-
मध्यगता भृगुः । अक्षारको यदा सिंहे तदक्षारमयी
मही । स एव रविष्वा युक्तः समुद्रमप्यशोषयेत् ।”

ज्यो० त० कविहिणेष उक्तो यथा

“भुजबलभीमेऽत्रजति यदं कजः पतङ्गमार्गे घट इव
भिन्नतलो जलं ददाति । अथ भवति दिवाकरायतचेत्
प्रलयचमानपि शोषयत्यवश्यम् । यावन्मासं एतत्सुखरति
चतुरयो मन्त्रायं मीनकन्धे तावद्भूमिचोऽपि भवति च
तरणं क्षुत्पिपासादप्योरम् । उर्वीं निक्षूयं शब्दा शव-
शिरेषटलैर्नर्तयन्ते पिपासाः प्यासाः मृत्स्या भवेन्नन्द-
पतिरहिता क्षति कक्षाभ्याम् । वक्रं करोति रविजो
चरन्तीसुतो वा सुकृज्जलचरेवतिमैलम् । जलोप-
भङ्गपतनादि च सेनिकानां सर्वत्र लोकरणं जलधीत-
देवः । यदा च सौरिः सुरराजमन्त्रिणा समेत तिष्ठेत्
क्षिप्रतयमण्डले । तदा कुबङ्गाज्जलकोशेषु लिभागशेषं
कुर्वते वृष्ट्यराम् । तिष्ठेतां यावदेकं वाक्पत्यवर्जितौ ।
यदे तावत् क्षुरोगसंघामात् प्रजानां क्षयनादिगते, “आरभ्य
शुक्लपतिपक्षिं मार्गान् चैत्रकं गर्भनीचारेजलदैरिति
प्राहृष्टपरीक्षम् । यस्मिन् गतवति विधौ जायते तत्र
गर्भः पश्चादस्माद्वर्तयतके १८वाङ्गि तस्य प्रसूतिः ।”
गर्भशब्दे च २५५१व्यम्बु गर्भोहृष्टसंज्ञितोक्तो दर्शितः ।
वर्षासूचकनिमित्तानि ह० सं० २४ अ० उक्तानि यथा
“ज्येष्ठां समतीतायां पूर्वाषादादिसम्यहृष्टेन । शुभ-
मशुभं वा वाक्यं परिमाणं चान्धसस्तज्ज्ञैः । हस्त-
विशालं कुण्डलमधिकृत्याम्बुप्रमाणनिर्देशः । पञ्चाशत्यल-
मादकमनेन मितुयाज्जलं पतितम् । येन धरित्रीसुद्रा
जनिता वा विन्द्वस्तृणायेषु । हृष्टेन तेन वाक्यं
परिमाणं वारिणः प्रथमम् । केचिदाद्याभिहृष्टं दश-
योजनमण्डलं वदन्त्यन्ये । गर्गविशुषराशरमतमेतद्वा-
शास्त्र परम् । येषु च भेष्यभिहृष्टं भूयस्तेष्वेव वर्षति
प्रायः । यदि नाथा(२०)दिपु हृष्टं सर्वेषु तदा त्वनाहृष्टः ।